

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/160/2020
Identifikačné číslo spisu:	2708201392
Dátum vydania rozhodnutia:	22.07.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Oľga Trnková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:2708201392.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Y. M., bývajúcej v X., O. XX, zastúpenej Mgr. Tomášom Kováčom, advokátom v Bratislave, Mýtna 42, proti žalovanému G.. W. Q., bývajúcemu v W., O. XX, zastúpenému JUDr. Alenou Arbetovou, advokátkou v Holíči, Námestie sv. Martina 3A, o zriadenie vecného bremena, vedenom na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 2 C 253/2008, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 23. septembra 2019 sp. zn. 23 Co 75/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému priznáva náhradu trov dovolacieho konania voči žalobkyni v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Skalica rozsudkom z 2. októbra 2018 č. k. 2 C 253/2008-542 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zriadenia vecného bremena spočívajúceho v práve prechodu a prejazdu cez špecifikovaný pozemok vlastnícky patriaci žalovanému ako povinnému, za účelom vstupu a prejazdu na špecifikovaný pozemok vlastnícky patriaci žalobkyni ako oprávnenej v rozsahu zameranom geometrickým plánom bez náhrady. Uviedol, že pre splnenie úspešnosti žaloby o zriadenie vecného bremena musia byť splnené okrem všeobecných náležitostí aj hmotnoprávne podmienky, ktoré následne špecifikoval a podrobne rozviedol. Dospel k nepochybnému záveru, že neboli splnené zákonné podmienky pre zriadenie vecného bremena v zmysle § 151 ods. 3 OZ, preto bola žaloba nedôvodná. Pokiaľ žalobkyňa upravila žalobný návrh uvedenými podaniami a v uvedenom znení tak zmenu žaloby nepripustil, nakoľko mal za to, že výsledky doterajšieho konania by nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe (žalobkyňa navrhla rozšírenie žaloby a navrhla vyhotoviť nový geometrický plán, čo by bolo v danom štádiu konania nehospodárne). O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

2. Krajský súd v Trnave na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 23. septembra 2019 sp. zn. 23 Co 75/2019 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému priznal náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu. Dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Odvolací súd súhlasil so skutkovým stavom

zisteným prvoinštančným súdom, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, jeho výsledky správne vyhodnotil a dospel preto nielen k správnym skutkovým záverom, ale aj k správne právnemu záveru. Odvolací súd sa stotožnil aj s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré poukázal a následne citoval ustanovenie § 151o ods. 1, 3 OZ a rozviedol, kedy a na základe čoho vznikajú vecné bremená, keď súd môže zriadiť vecné bremeno len v súlade so zákonom a v uvedených prípadoch. Pre zriadenie vecného bremena pritom musia byť kumulatívne splnené hmotnoprávne podmienky, ktoré následne špecifikoval. Relevantným pre zriadenie vecného bremena pritom nie je zabezpečenie pohodlnejšieho alebo hospodárnejšieho prístupu vlastníka stavby alebo skutočnosť, že by pre realizáciu prístupu nemusel vykonať stavebné úpravy tak, ako konštatoval aj súd prvej inštancie. Podrobne sa vysporiadal so všetkými odvolacími námietkami žalobkyne, ktoré vyhodnotil za nedôvodné.

3. Proti rozsudku krajského súdu podala dovolanie žalobkyňa. Navrhla zrušiť rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzovala jednak z § 420 písm. f/ CSP, lebo súd prvej inštancie na pojednávaní konanom 5.6.2018 nepripustil zmenu žaloby v zmysle návrhu jej právneho zástupcu, keď podľa jej názoru nebolo možné bez znaleckého dokazovania vo veci rozhodnúť. Preto týmto postupom súd zaťažil svoje konanie vadou podľa § 420 písm. f/ CSP. Dovolanie odôvodnila aj § 421 ods. 1 CSP, nakoľko rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (bod II. dovolania). V bode III. dovolania poukázala na to, čím odôvodnili svoje rozhodnutia súdy nižšej inštancie, na skutkové okolnosti danej veci, keď súdy podľa jej názoru neskúmali skutočný prístup k jej nehnuteľnostiam, ale poňali veci striktne formalisticky, zopakovala v čom podľa nej spočíva vada konania podľa § 420 písm. f/ CSP. V bode IV. uviedla, že podľa jej názoru nie sú skutkové a právne závery uvedené v rozsudkoch súdov nižšej inštancie riadne odôvodnené, sú arbitrárne, z ústavného hľadiska neudržateľné a nezdôvodnené, preto majú za následok porušenie jej základných práv a slobôd, citovala príslušné zákonné ustanovenia a podľa nej splnila všetky podmienky na vyhovieť žalobe.

4. Žalovaný navrhol dovolanie odmietnuť.

5. Najvyšší súd následne po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) oprávnená osoba zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Žalobkyňa vyvodzujúc prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP namietala, že súd

prvej inštancie na pojednávaní 5.6.2018 nepripustil zmenu žaloby, čím jej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. Tiež, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné, arbitrárne, jeho skutkové a právne závery nezdôvodnené, a preto majú za následok porušenie jej základných práv a slobôd.

10. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

11. Z ustanovenia § 139 CSP vyplýva, že žalobca môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu.

12. Zmena žaloby je prejavom (jednou z foriem) dispozičnej zásady, ktorá je typická pre sporové konanie a umožňuje strane sporu vystupujúcej na strane žalobcu (na strane žalovaného len v prípade zmeny vzájomnej žaloby), aby modifikovala svoj žalobný návrh, ktorý však nie je prostriedkom procesného útoku alebo obrany (§ 149 CSP). Možnosť meniť žalobu však nie je absolútna a zákon ju obmedzuje najmä z dôvodov hospodárnosti.

13. Žalobu možno zmeniť počas konania. V rámci konania v prvej inštancii je zmena žaloby neprípustná v spotrebiteľských sporoch, avšak len v prípade, ak je spotrebiteľ na strane žalovaného (§ 294 CSP). Zákon ďalej výslovne neprípúšťa zmenu žaloby v odvolacom konaní (§ 371 CSP) a v dovolacom konaní (§ 438 ods. 2 CSP). Z uvedeného možno vyvodiť záver, že zmena žaloby prichádza do úvahy len v rámci konania v prvej inštancii. Žalobca teda môže žalobu meniť do momentu vyhlásenia rozsudku vo veci samej (§ 219 CSP) alebo do momentu jeho vydania (kontumačný rozsudok, platobný rozkaz a pod.), ak sa rozsudok nevyhlasuje verejne. Ak sa konanie v prvej inštancii končí vydaním uznesenia (zastavenie konania, odmietnutie žaloby), použije sa ustanovenie § 235 CSP.

14. Zmena žaloby ako dispozičný procesný úkon strany môže mať formu podania (§ 123 CSP a nasl.) alebo môže byť urobená ako prednes strany na pojednávaní (§ 181 CSP). Ak sa zmena žaloby realizuje formou podania, do úvahy prichádza len písomná forma (§ 125 CSP). Pri odstraňovaní väd podania sa bude postupovať podľa § 129 CSP v spojení s § 123 ods. 2 CSP. Zákon však výslovne predpokladá (§ 142 ods. 1 CSP), že strana môže zmenu navrhnúť aj na pojednávaní, t. j. formou ústneho prednesu. Vtedy bude zmena žaloby súčasťou zápisnice o pojednávaní (§ 99 CSP), ak sa robí, alebo zvukového záznamu (§ 98 CSP). Súd posudzuje podanie podľa obsahu (§ 124 ods. 1 CSP), t. j. označenie podania stranou je irelevantné.

15. Podľa § 140 CSP, zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo, a taktiež je to i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Za zmenu žaloby sa však nepovažuje úkon žalobcu, ktorým mení uplatnený nárok, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

16. Podľa § 142 CSP, o prípustnosti zmeny žaloby súd rozhoduje uznesením (§ 234 ods. 1) voči ktorému nie je prípustné odvolanie (§ 357 a contrario), a to spravidla na pojednávaní, na ktorom bola zmena navrhnutá, alebo na pojednávaní, ktoré nasleduje bezprostredne po tom, ako bola zmena žaloby uplatnená podaním mimo pojednávania. Uznesenie, ktorým súd pripustil zmenu žaloby, doručuje súd subjektom, ak neboli prítomné na pojednávaní, na ktorom nastala zmena, do vlastných rúk.

17. Z obsahu spisu vyplýva, že na pojednávaní 5.6.2018 súd prvej inštancie rozhodol o navrhnutej zmene žaloby špecifikovanými podaniami tak, že prijal uznesenie, ktorým ju nepripustil, pričom v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že výsledky doterajšieho konania, ktoré bolo začaté pred viac

ako desiatimi rokmi, by nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe. Keďže nepripustenie zmeny žaloby namietala žalobkyňa aj v odvolacom konaní, vysporiadal sa s touto námietkou aj odvolací súd, ktorý v tejto súvislosti poukázal na závery vyplývajúce z uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. I Cdo 51/2009, podľa ktorých zmena návrhu nemôže byť v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Poukázal tiež na novú právnu úpravu CSP, ktorá inštitút zmeny žaloby precizuje a dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že výsledky konania začatého pred viac ako desiatimi rokmi by nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe, keď žalobkyňa navrhla rozšírenie žaloby a keď dôkazné bremeno spočívalo na nej. Preto rozhodnutie súdu prvej inštancie o zmene žaloby nemohlo ovplyvniť rozhodnutie vo veci samej.

18. V súvislosti s námietkou žalobkyne o nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu je potrebné poukázať na to, že na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“

19. Uvedené stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, považuje dovolací súd za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Dovolací súd dodáva, že obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

20. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP. V odôvodnení svojich rozhodnutí súdy oboch nižších inštancií popísali obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, uviedli, z ktorých dôkazov vychádzali a ako ich vyhodnotili, zároveň citovali ustanovenia, ktoré aplikovali a z ktorých vyvodili svoje právne závery. Odvolací súd sa v napadnutom rozhodnutí vysporiadal so všetkými podstatnými rozhodujúcimi skutočnosťami, ako aj s námietkami žalobkyne uvedenými v odvolaní.

21. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie o nesplnení zákonných podmienok pre zriadenie vecného bremena podľa návrhu žalobkyne a uviedol z akých dôvodov.

22. Z uvedeného je teda celkom zrejmé, ako a z akých dôvodov odvolací súd rozhodol a podľa názoru dovolacieho súdu má odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu (ktoré treba v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie chápať ako jeden vecný celok) náležitosti v zmysle § 393 CSP. Postup odvolacieho súdu, vo vzájomnej súvislosti s konaním a rozsudkom súdu prvej inštancie, nemožno považovať za zjavne neodôvodnený alebo arbitrárny, teda v danom prípade odvolací súd procesne nekonal spôsobom zmätočným, ktorý by mal za následok vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

23. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa. Takisto samotná skutočnosť, že dovolateľ so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu nesúhlasí a nestotožňuje sa s nimi, nemôže sama osebe viesť k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, resp. s jeho právnymi názormi (I. ÚS 50/04), ani právo, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi,

navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

24. Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

25. Najvyšší súd dodáva, že dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka (a v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zakladajúcim prípustnosť dovolania) nebolo podľa predchádzajúcej právnej úpravy nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012). Podľa konštantnej judikatúry najvyššieho súdu nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP paušálne tvrdenie o nedostatočne zistenom skutkovom stave, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (3 Cdo 26/2017, 4 Cdo 56/2017, 5 Cdo 90/2017, 8 Cdo 187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky posudzoval ústavný súd napríklad v uznesení sp. zn. II. ÚS 465/2017 a nedospel k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani po novej právnej úprave civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu.

26. Rovnako Najvyšší súd, podľa predchádzajúcej úpravy, dospel i k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (viď R 54/2012 a 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Ani po 1. júli 2016 nie je žiadny dôvod pre odklon od vyššie uvedeného chápania dopadu nesprávneho právneho posúdenia veci (nesprávneho vyriešenia niektorej právnej otázky súdom) na možnosť uskutočňovať procesné oprávnenia niektorou zo strán civilného sporového konania.

27. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa neopodstatnene namieta, že jej odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Prípustnosť jej dovolania z tohto ustanovenia preto nevyplýva.

28. Žalobkyňa vyvodzovala prípustnosť dovolania aj z § 421 CSP. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

29. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

30. V zmysle § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od

vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Výpočet dôvodov uvedených v § 421 ods. 1 CSP je taxatívny. Všetky dôvody prípustnosti dovolania, ktoré sú vymenované v tomto ustanovení, sa vzťahujú výlučne na právnu otázku, riešenie ktorej viedlo k právnym záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu; zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna, ako aj procesnoprávna (v ďalšom texte tohto uznesenia dovolacieho súdu len „právna otázka“).

31. O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 CSP, rozhoduje odvolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 CSP). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

32. V danom prípade žalobkyňa v dovolaní poukázala na dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 CSP a v ďalšom obsahu dovolania sa zaoberala nesprávnym právnym posúdením prejednávanej veci prvoinštančným ako aj odvolacím súdom. V uvedenom dovolaní žalobkyňa, spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam § 432 až § 435 CSP, dovolacie dôvody nevymedzila tak, ako to predpokladajú tieto ustanovenia.

33. V prípade dovolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci je dovolateľ povinný dovolací dôvod vymedziť nesprávnym právnym posúdením takej právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a zároveň pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (písm. a/ až c/ § 421 ods. 1 CSP). Dovolateľ je teda povinný v dovolaní jednoznačne uviesť, v čom vidí prípustnosť dovolania, t. j. ktorý z predpokladov uvedených v § 421 ods. 1 CSP zakladá jeho prípustnosť. Ak v dovolaní absentuje uvedené vymedzenie, súd nevyvíja procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu dovolania; jediný prípad, v ktorom súd výnimočne vedie dovolateľa k tomu, aby svoje dovolanie niečím doplnil alebo nedostatok niečoho v dovolacom konaní odstránil, vyplýva totiž z ustanovenia § 436 ods. 1 CSP. Sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, ale významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným v § 421 ods. 1 CSP, resp. § 432 ods. 2 CSP.

34. So zreteľom na uvedené odvolací súd dovolanie žalobkyne odmietol jednak podľa § 447 písm. c/ CSP (§ 420 písm. f/ CSP) a vzhľadom na skutočnosť, že nevymedzila uplatnený dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 CSP spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 CSP, podľa § 447 písm. f/ CSP.

35. O trovách dovolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

36. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.